

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtke dopolne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Španija in velesile

Nekateri najnovejši dogodki v zvezi s španskim vprašanjem so znova potrdili že splošno prevladujoče mnenje, da sta razvoj in izid španske državljanske vojne prav malo odvisna od volje in moči španskega naroda samega, temveč predvsem od interesiranih velesil. Še več, razvoj španskega vprašanja je pokazal, da je prav od njegove likvidacije v odločilni meri odvisno tudi vprašanje ureditve medsebojnih odnosov med velesilami in s tem ureditve pretežne večine perečih evropskih problemov.

Zanimanje za krizo, ki se je čez noč pojavila med Nemčijo in CSR, je navidezno potisnilo v ozadje zanimanje za razvoj španskih dogodkov. Dejansko pa sta bila ves poslednji čas oba problema enako v ospredju zanimanja evropskih velesil in pazljivemu zasledovalcu mednarodnih dogodkov ni ušla neka vzporednost diplomatskih akcij v obeh pravicah. To je vzbudilo razumljivo domnevo, da je v sedanjem mednarodnem položaju precejšnja soodvisnost med razvojem dogodkov v Španiji in onim v srednji Evropi. Ne le Italija, temveč tudi Anglija in Francija niso v zadnjem času prikrivale svoje želje, da bi se bratomorna vojna v Španiji čimprej zaključila, ali vsaj potisnila iz širšega evropskega območja na španska tla kot zares notranjzadeva španskega naroda.

Seveda so nagibi, iz katerih se je ta želja prizadetih velesil porodila, povsem različni, četudi se neposredni namen Anglije, Francije in Italije v akciji za čimprejšnjo rešitev španske krize precej ujemajo. Anglija in Italija sta na velikonočno soboto podpisali znani sporazum, ki podrobno ureja vsa viseča vprašanja med obema državama, med njimi tudi špansko zadevo, toda, uveljavljanje tega sporazuma je odvisno od likvidacije abesinske zadeve v Zenevi in od izvedbe umika tujih prostovoljcev iz Španije. Prvi pogoj je v glavnem že izpolnjen, izvršitev drugega pa je naletela na večje težkoče, kakor se je moglo takrat pričakovati. Ob podpisu pogodbe je kazalo, da je Francova zmaga, ki je za Italijo pogoj njenega sporazuma v španski zadevi tako z Anglijo kakor s Francijo, le še zadeva par tednov. Frankovci so medtem zares dosegli pomembne nove uspehe, saj so razcepili republikansko Španijo v dva dela, toda končnega uspeha, popolnega uničenja nasprotnikov, še niso dosegli.

Uresničenje tako zvanega španskega pogoja, za uveljavljanje angleško-italijanskega sporazuma je zato postalo dosti problematično, kar se je pokazalo tudi v Mussolinijevem genovskem govoru. Zdelo se je, kakor da so nastopile nove resne ovire, ki bodo zaustavile velikopotezno angleško pomirjevalno akcijo, kajti prekinjena so bila tudi pogajanja med Francijo in Italijo, ki so bila že ob podpisu angleško italijanskega sporazuma mišljena kot naravna dopolnitev nove pogodbe med Anglijo in Italijo. Nastala je bojazen, da se bo španska kriza znova razširila v širšo evropsko krizo prav v trenutku, ko se je tudi v srednji Evropi zaradi vprašanja sudetskih Nemcev položaj tako neudarno zaostрил.

Te dni pa se je po dolgem času spet sestal tehnični pododbor londonskega odbora za nevmešavanje v španske zadeve in prizadete velesile, z izjemo Rusije, so se sporazumele glede načina izvedbe lanskoletnega angleškega kompromisnega predloga o odpoklicu tujih prostovoljcev iz Španije. Tako se je spet pojavilo upanje, da bo mogoče ne le likvidirati špansko vprašanje kot širše evropsko vprašanje, temveč ustvariti obenem tudi pogoje za novo ureditev odnosov med velesilami. Seveda bi bilo še vedno naivno pričakovati, da bodo že samo s tem sporazumom odstranjene vse težkoče, ki so v zvezi z likvidacijo španske zadeve. Tudi sporazum sam še ni perfekten, ker bo predložen še plenumu nevmeševalnega odbora, kjer se lahko pojavijo nove težkoče, psihološki učinek pa je bil vsekakor zelo ugoden, kar v dobi tolikšnih mednarodnih zapletljajev, kakršna je sedanja, gotovo ni brez pomena.

Dobro voljo so pokazale vse prizadete velesile, zlasti tudi Francija, ki je ustregla italijanski zahtevi po zopetni uvedbi nadzorstva na francoski meji s Španijo v Pirenejih. Tako v Pirenejih kakor na špansko-portugalski meji bo namreč znova uvedena kontrola, vendar ne takoj,

temveč šele 14 dni potem, ko bodo začele poslovati komisije za ugotovitev tujih prostovoljcev v Španiji. Ako bi se po 30 dneh umik prostovoljcev še vedno ne začel, sme Francija svojo mejo spet odpreti. Istočasno in vzporedno z uvedbo kontrole na suhem naj se spet uvede, odnosno poveča kontrola na morju, za kar naj se določijo novi nevarni opazovalci.

Umik tujih prostovoljcev naj se izvede po kategorijah, ki so po sporazumu štiri: vojska, mornarica, letalstvo in civilni pomočniki. Ko bo dosežen "bistven" napredek v umiku prostovoljcev, bodo obema taboroma priznane pravice vojskujočih se strank. "Bistveni napredek" v umiku pa pomeni, da se mora umakniti "najmanj 10.000 prostovoljcev iz onega tabora, pri katerem bo ugotovljeno najmanjše število prostovoljcev dočim se mora iz drugega tabora umakniti temu osnovnemu številu odgovarjajoče večje število prostovoljcev."

Vse pa zgleda, da so ta pogajanja bolj mešetarskega in blufarskega značaja. Resnobe ni ne na eni ne drugi strani. Hitler in Mussolini se iz Španije ne bota umaknili, dokler jima Francija in Anglija ne ugodita drugih zahtev. Špansko vprašanje je za Hitlerja glavna karta, s katero bo zahteval kolonije in še marsikaj drugega, predno se bo umaknil iz Španije. Mussolini pa bo na podoben način s Španijo hotel izsiliti vse, kar bi rad za Italijo. V Španiji se ne bo rešilo samo špansko vprašanje, marveč tu bo padla odločitev, ki bo pomenila zmago fašizma ali pa njegov poraz.

RAZNO IZ LA SALLE

La Salle, Ill.

Letošnji mesec maj in junij, sta nam dala tudi dosti dežja, da po vrtovih vse še preveč hitro raste. Naši rojaki imajo ob reki Illinois prav lepo nasejano mnogo različnih dobrih semen, da bi vsaj nekaj za podobe. Večkrat opazujem te naše Slovence, kako veselo delajo v oni dolini ob reki Illinois. Organizirani so tako dobro, da imajo celo kmetski klub, katerega predsednik je Mr. Fr. Kobav, starosta (podpredsednik) Mr. Anton Baznik, tajnik pa Mr. John Pražen in blagajnik Mr. Fr. Mrežar. Nadzorujejo jih pa Mr. A. Urbanch, Mr. Rudy Trdin in Mr. Joe Bregach. Rečem vam: to so vam poljedelci, da jih je veselje videti. Zopet zapišem, da kjer Slovenci kaj počno, je tudi nekaj za pogledat. Zemljo so lepo očistili, da sedaj v tej lepi dolinici kar vidno raste in uspeva. — Pisec teh vrstic želi, da bi na tem polju letos veliko našli. Bog daj!

Mrs. Anna Dular je tako lepo uredila svoj dom tam doli na tretji in Buckler cesti, da ga je veselje pogledati. V tem domu bo gostilna, katero bo vodil Mr. William Malli, zato priporočam rojakom, da ga radi obiščete. Mr. Anton Horžen pa hoče postati farmar. Ta mož je že več let trgovec, toda kakor se izve, se bo mož kmalu preselil na farne gori nad mestom De Pue, Ill., kjer ravno dodeluje novo hišo. Obema želim veliko uspeha.

Doba piknikov je tu. Teh par toplih mesecev, ki nas bodo srečavali, se bo odigralo marsikatero domače veselje na prostem v zeleni naravi. Kakor vem in sem tudi bral v domačem lokalnem listu, se bo vršil velik piknik v nedeljo 24. julija, to bo v nedeljo pred sv. Jakobom. Ta piknik se vrši za cerkev sv. Roka na Mr. Joe Gregoričevih prostorih. Za to vam že sedaj kličem in vas opozarjam, da se pripravite. Več ko nas bo tam, več uspeha bo pri blagajni.

V nedeljo 5. junija je Tone z doline obiskal dobrega prijatelja in prijateljico Mr. in Mrs. C. Ambroža tam na prijaznem Oglesby, Ill. Mrs. Ambrož je nam vsem razkazala lepe cvetice v svojem vrtu. Res, lepo je bilo gledati, kako rožice krasno uspevajo. Prav lepa hvala za usvojenost, ki smo jo bili deležni med vami, kakor tudi za postrežbo. — Vsem rojakom Slovencev pa priporočam, kateri se le morejo, naj se naroče na Amerikanskega Slovenca. Vedite, da vam bo list prinesel vsaki dan razne dogodke in novice z vse Amerike, kakor tudi iz stare domovine. — Pozdrav vsem čitateljem in naročnikom tega lista tukaj in v stari domovini.

Tone z doline

S POTA V STARO DOMOVINO

Na krovu parnika Normandie Cenjeni g. urednik. Ko smo se spotoma v staro domovino oglasili pri vas v Chicagu, sem vam obljubila, da vam kaj pišem s poto v staro domovino; in to sedaj izpolnjujem.

V New York, N. Y., smo prišli 30. maja. Pripeljale smo se na Pennsylvania kolodvor, kjer nas je že čakal g. Zakrajšek, nas vse lepo sprejel in nam postregel, da smo bile prav zadovoljne. Tudi preskrbel nam je vse, da nismo imele prav nika-

ke sitnosti. — V čast in dolžnost si štejemo, da se tem potom Mr. Leo Zakrajšku zahvalimo za postrežbo. Prav po domače smo se počutile pri njem. Zato, kdor misli potovati v staro domovino čez široko morje, pripravimo se, da se prej oglašite pri g. Leo Zakrajšku. Prepričane smo, da bote vsi prav gotovo zadovoljni s postrežbo, katero vam nudi on, ker bote iz vseh njegovih moči postreženi. — Tukaj na parniku je pa z nami Mr. Bratina, kakor je bilo sporočeno, ki tudi, prav kot Mr. Zakrajšek, skrbi za nas, da nam ničesar ne manjka. Mr. Zakrajšek, mi pa čakamo, da se zopet vidimo v Ljubljani in da se srečamo tudi z drugo skupino SZZ.

No, sedaj bi prav gotovo dragi čitatelji radi vedeli, kako se nam godi, kako se na parniku zadržimo. — Povem vam, da je isti in piti imamo vsega v obilju; vina belega in črnega, kolikor si kdo zaželi. Ker pa jaz nisem posebna prijateljica vina, — (maybe I'm a pansy) — pa limone "cuzam". Toda, povem vam, da se počutimo izvrstno kot "sweet sixteen" — (no fooling). Ko sve šle z Mrs. Klun onega večera od večerje, vse morale bežati, ker jo je za nama ubiral neki mladenič. Če bi ne bile tako hitre, bi se bil gotovo izpraznil v naše čevlje in pa sukajne žepce, ker se je bil pri mizi preveč založil, ali je morda bilo kaj drugega. Kaj hočete, na morju se človeku marsikaj pripeti.

Nadalje vam pa pošiljam pozdrave s srede Atlantskega oceana. Pošiljam pozdrave tudi vsem našim prijateljem po širni Ameriki. Posebno pa jaz pozdravljam moje ljubljene sinove in nevesto ter sestre, kakor tudi Slovenski ženski pevski zbor v Pueblo, Colo. — Mrs. Kerzan pozdravlja svojo družino v Leadville, Colo. in moža. Bodite potolaženi, saj se kmalu zopet vidimo. — Tudi Mrs. Klun pozdravlja svoje sestre in sorodnike. — Z eno besedo, pozdravljam vse skupaj, katerekoli poznamo. Ko pridem pa v domovino, bom že še kaj sporočila. — Z Bogom!

Mary Fritzel

ALI ME ŠE POZNATE?

Brežice, junija, 1938. Dolgo sem molčal, kaj ne, cenjeni bravci A. Slovence. Morda bo zanimalo čitatelje, če jim pojasnim, kod sem hodil, kje sem bil cele štiri mesece, odkar ste brali moj zadnji dopis.

Iz železnih Brežic, odkoder sem pogostokrat pošiljal dopise za A. Slovence, so me nenadoma pozvali moji višji predstojniki v belo, lepo Ljubljano, da sem kot "mlad" fant pohajal v šolo poučevat verouk na deško meščansko šolo. Bilo je na šoli 350 učencev. Imel sem na teden 20 ur šole. V šolo sem hodil peš pol ure. Ko so me v šolo ideočega srečavali znanzi in prijatelji, so me ustavljali ter popraševali, kako vendar, da pohajam po Ljubljani. Jaz pa sem se korajžno odrezal: Veš, prijatelj, stvar je taka. Ko sem bil

mlad, nisem rad hodil v šolo in morda premalo, me je pa sedaj zadel kazni, da pri 60ih letih nadaljujem šolo. Človek se mora zasmejati, četudi človeka zadene kaj težavnega. Saj je imel še težje ure moj sobrat, ker je bil težko operiran in sem ga moral jaz v šoli nadomestovati in sicer 140 šolskih ur. Ali glejte, cenjeni bravci, sedaj sva pa oba vesela. Sobrat se veseli zdravja v Ljubljani; jaz sem vesel v Brežicah, da imam čas kaj napisati za dovtipne Amerikance — Slovence.

Pa vidite, cenjeni bravci A. Slov., humor ali veselost in segavost me pa le še ni zapustil, četudi mi ne gre vse tako po volji, kot bi sam hotel. Ta čas, ko sem bil v Ljubljani, sem si dovolil še nekega gospoda ministra (seveda sošolca) nekoliko potegniti. Ko me je gospod minister nekoč srečal na cesti, me je vprašal: Benvenute, kako pa je s teboj? Kje si nastavljen v službi? Jaz možato odgovorim, da sem duhovni sodnik pri treh farah. Trenutno je gospod minister mislil na tri fare pri Metliki na Belokranjskem. Jaz mu pa zanimam in pravim: Gospod minister, počakaj! Takoj ti pojasnim svoje stališče. Stvar je taka, da Benvenuta nima far vsake. Začasno stanujem v Ljubljani na Marijinem trgu števil. 4, kjer imam lepo sobo. V šolo hodim poučevat za Bežigrad, ki spada v far sv. Krištofa, to je v župnijo, ki jo vodi znani p. Kazimir Zakrajšek. Ob nedeljah imam pa šolsko sv. mašo v Šiški, to je fara sv. Frančiška. Tako služujem pri treh farah. S smehom na obrazu sva si segla v roko z gospodom ministrom ter šla narazen vsak svojo pot.

V Ljubljani se dandanes živi moderno. Tudi jaz sem bil deležen od časa do časa mestnega življenja in sem si ogledal kino v Unionu, kino v Matici in večkrat sem se znašel pri prireditvah v modernem opremljeni, prostorni, franciskanski dvorani v Ljubljani. Človek zares potrebuje razvedrila in zabave, da ne odreveni in ne zaostane ter da ne postane pust kot pečena zemlja po vesoljnem potopu.

Ne in ne! Pust pa ne mara biti Benvenut. Pa tudi pobožnjski adut ne! Za zdrav humor bom pa vedno skrbel, dokler bom živ. Humorja si pa ne dam uzeti. Je že dovolj, da so mi uzeli veselje do petja. Veste, cenjeni bravci A. Slov.:

Tudi jaz sem prepeval, dokler sem bil mlad; in židane volje sem bil tudi večkrat, a zdaj pa ne morem več lepo zapet, ker star sem že okoli 60 let.

Veste, cenjeni bravci A. Slovence, še to vam povem, da imam tukaj v malih Brežicah majhnega sovražnika, ki ne more slišati in ne videti, če se potrkam na svoja široka prsa in se pohvalim, da sem še močan za svoja leta. Še vse vršim, kar je potrebno za duhovnika. Tudi po dvakrat pridigujem na nedeljo, še misijonarim, med tem, ko se drugi bojijo svoje moči rabiti in se oglašajo s svojim glasekom kot piščanci okrog stališč. (Dalje na 3. str.)

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Smrtna kosa v starem kraju

Mr. J. Plantan, naš dolgoletni naročnik v La Salle, Ill. nam poroča, da so mu v stari domovini pomrla oče in mati Jožef in Marija Plantan, v Podljudnu pri Novem mestu. Njegov oče je bil znan kot kovač. Dosegla sta visoka starost okrog 80 let. Mr. Plantanu naša sožalja! Pokojnima pa R. I. P.!

Mr. Legan v Chicagi

Znani bivši slovenski gostilničar in pijonir v Jolietu, Mr. Jožef Legan, naš dolgoletni prijatelj je nas obiskal te dni, ko se je mudil na obisku v Chicagi pri svoji hčeri in sestri. Ogledal si je naš urad. Za prijazni obisk smo Mr. Leganu hvaležni!

Mr. Simon Šetina gre v stari kraj

Bivši slovenski kamnosek Mr. Simon Šetina in bivši glav. blagajnik DSD. zdaj v pokojni nam javlja, da se bo podal 22. junija v staro domovino na obisk. Vrne se čez nekaj mesecev. Z njim pojde tudi njegova hčer Mrs. Jos. Erjavce, glavna uradnica SZZ. Obema želimo prijetno potovanje in bivanje v stari domovini in srečen povratek!

Župnija sv. Štefana proslavlja 40 letnico

Preč. g. župnik p. Aleksander Urnankar javlja svojim faranom in vsem prijateljem župnije sv. Štefana, da bo v nedeljo dne 3. julija veliki cerkveni piknik na Keglovem vrtu v Willow Springs, Ill. Na ta dan bo nekaka proslava 40 letnice župnije sv. Štefana. Zjutraj bo zahvalna maša, popoldne pa nekaj "Reunion" vseh ustanovnikov in faranov sv. Štefana. Obeta se obilo zabave. O 40 letnici župnije pa bo gotovo še kdo kaj napisal.

Novice! Novice! Pa zakaj ni naše novice v listu!

Vse naročnike lista, ki sem ji dogodki kakor novica ali kar koli, ki zasluži, da se objavi kot novica prosimo, da naj vedno pisмено ali ustmeno če so v bližini, sporoče take vesti uredništvu in bodo take vesti drage volje objavljene v listu. Isto velja za druge naselbine. Poročajte nam sproti novice o smrtnih slučajih, porokah, rojstvih, nezdah, graduacijah in drugih dogodkih, za katere želite, da bi prišle v javnost. Edino na ta način bo tudi naša novica v listu. Drugače ni mogoče, ker uredniki ne vedo, kaj se kje zgodi, če se jim novice ne sporoče. Prosimo prijateljskega sodelovanja od vseh!

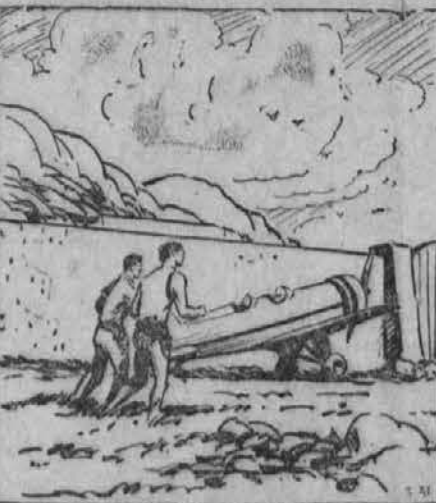
Tisti, ki imajo pod svojo streho druge liste, katoliških pa ne, niso zanesljivi katoliki.

"TARZAN NA RAZISKOVANJU"

(144)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Tarzan videl, da je pilot Brown postal na te njegove besede malodušen in je dvomil na uspeh od katerega bi imeli kakor koristi, je rekel: "Navsezadnje, seveda, če ne upas na uspeh." "Odstopi," je naglo rekel Brown; "Annette je tam in to je za me dovolj da vem. Kdaj naj začnemo?" je rekel odločno.

Tarzan ga je pogledal in ko je videl njegovo odločno voljo, ga je to navdalo z novim upanjem. Počepnil je z enim kolonom na tla in začel v mehki pesni delati natančne obise kako on misli to izvesti. Brown ga je zvesto opazoval ko mu je razkladal in ga tudi razumel. Po teh načrtih ni bilo težko se ravnati.

Kadar je Tarzan videl, da ga je Brown razumel, je pristopil k Muiru in mu rekel: "Daj nama orožje, katerega si pobral mrtvim pilotom. Kakor vidiš, ti ne more biti več v nobeno korist ali obrambo, ko si porabil vse strelivo. Brown je rekel, da ppa dobiti še kaj streliva." Muir je ubogal svojega Bwana.

"Pazi na jetnika, dokler se jaz in Brown ne vrneva," je zapovedal Tarzan Muiru; "če se pa zgodi, da se midva ne vrneva do noči, tedaj vrni se nazaj v svojo deželo. Po tem, da se ne vrneva, boš lahko spoznal, da nama ni uspelo. Brezpomembno bi bilo, da bi nama kakorkoli hoteli priti na pomoč, če bi več ne živel!"

POZOR! Pogled na številke poleg naslova in ime. Ako ti je naročnine potekla, obnovi jo in pomagaj listu!

Žaljujući ostali:
JOSEPH SLUGA, oče; ANTONIJA SLUGA, mati
JOSEPH SLUGA, brat in CATHERINE HEINRI-
HER, rejenka.
Chicago, Ill. 16. junia 1938.

"Dušica"

ROMAN
Spisala B. Percy
Prevedel Paulus

"Se počutite bolje?"

"Mnogo bolje, hvala vam! — Toda vedno sem še preklecan truden. Zato prosim, če bi stvar kolikormogoče na kratko napravili —"

"Si niste premislili, gospod Percy —?" je vprašal Chauvelin in glas se mu je čisto nalahno tresel, vkljub temu da je skušal premagati svoj nemir.

"Ne ne, moj dobri gospod Chamberlin!" je odgovoril Percy vljudno. "Nisem si premislil ne!"

Oba častivredna podleža sta si oddahnala —

Ujetnik si je sicer opomogel, njegov glas je bil precej krepkejši ko prej, tudi jezik se mu ni več tako opletal. Pa vkljub obnovljeni moči je očitno opustil vsako misel na svojo prejšnjo trmo.

Potolažen ga je torej Chauvelin vprašal:

"Pripravljeni ste torej, da nas povedete na kraj, kjer imate Capeta skritega?"

"Pripravljen sem na vse, samo da pridem ven iz te luknje."

"Jako dobro! Moj tovariš, državljani Heron je poskrbel za spremstvo. Dvajset oboroženih mož, najboljših iz pariške narodne garde, pojde z nami, to je, z vami, z menoj in z njim, — kamorkoli nas nameravate povedi. Vam je to jasno, gospod Percy?"

"Čisto jasno, gospod!"

"Ne smete si seve domišljevati, da jamčimo za vašo svobodo in za vaše življenje, če bi utegnil biti naš pohod brezuspešen!" "Kaj takega si niti v sanjah ne domišljujem!" je dejal Blakeney hladno in mirno.

Chauvelin ga je bistro pogledal.

Nekaj je bilo v Blakeneyevem glasu, kar mu ni ugajalo, nekaj, kar ga je spominjalo na tisti usodni večer v Calaisu ali morebiti na kak prizor v Boulognu. Ni mogel videti izraza v njegovih očeh, v temi so bile.

Porinil je svetilko v stran, da je padla luč naravnost ujetniku v obraz.

"Ah — sedaj je bolje, kajne, gospod Chamberlin?" je rekel Blakeney in prijazno gledal Chauvelina.

Njegov obraz je bil še vedno smrtno bled, izmučen. Toda njegove oči so se Chauvelinu zdele posmehljive.

Chauvelin je svoj trenutni nemir. Prepričeval se je, da ga najbrž moti prenapeta domišljija.

Po kratkem pomišljanju je nadaljeval suho:

"Če pa bo uspeh našega potovanja zadovoljiv — če dobimo Capeta brez posebnih težav živega in zdravega v naše roke — če se bodo še tudi nekatere druge zadeve, ki jih bom koj omenil, razrešile v naše zadovoljstvo — potem, gospod Percy Blakeney, ne uvidim, zakaj bi naj naša vlada ne uporabila pravice, ki jo ima, in vam ne naklonila usmiljenja in pomiloščenja —"

"Tista pravica je gotovo že čisto obrabljena vsled prepogostega udejstvovanja," je povedal Percy s svojim mirnim, zbadljivim posmehom.

"Tiste zadeve so trenutno še precej v ozadju," je nadaljeval Chauvelin nemote-

no s svojim suhim glasom. "Ko pride čas, se lahko pogovorimo — ne bom dajal obljub — in — vsekakor, o tem še bomo govorili."

"Trenutno bi samo čas izgubljali s takimi malenkostmi — če dovolite, gospod, — tako preklecan sem truden in zaspan!"

"Torej bi bili gotovo veseli, če stvar uredimo brž ko mogoče —?"

"Gotovo, gospod!"

Heron se ni mešal v pogovor.

Vedel je iz izkušnje, da se težko premaguje. Četudi je iz dna duše preziral Chauvelinovo vljudno in dvorljivo besedičenje, si je v svoji omejeni pameti vendarle priznal, da je bolje če se Chauvelin sam pogaja z Angležem. Razdražljiv je bil in nagle jeze, pa bi v zadnjem trenutku utegnil kaj ziniti ali pa storiti — in bi si za vedno uničil možnost, da kedaj dobi Capeta nazaj.

Razkoračen je sedel na stolu, z glavo globoko med širokimi plečami, njegove oči so nemirno blodile med tovarišem in ujetnikom.

Pa končno ga je le premagala nepotrepljivost.

"Tule izgubljam čas, državljani Chauvelin!" je godel. "Mnogo dela še imam, če hočemo jutri zarana odriniti. Glej da bo kmalu napisal tisto pismo in —"

Stavek mu je zamrl v nerazumljivem godrnjanju.

Chauvelin ga je le pogledal in z rameni zmigal, pa se nadalje ni več zmenil zanj. Vljudno in prijazno se je spet obrnil k Percyju.

"Vidite, gospod Blakeney, da se čisto dobro razumeva! Počili si bode neka ur, pa bode dovolj močni za potovanje! Ali bi mi hoteli povedati, v kateri smeri da bomo pravzaprav potovali?"

"Ves čas proti severu," je dejal Percy prijazno.

"Proti obali —?"

"Kraj, kamor moramo priti, je kakih sedem milj oddaljen od obali."

"Torej pridemo skozi mesta Beauvais, Amiens, Abbeville, Crecy in tako dalje?"

"Točno!"

"Tja do boulognskikh gozdov, recimo?"

"Tam zapustimo nadelano pot in zaupati se bode morali mojemu vodstvu."

"Torej sedaj lahko sami najdemo Capeta, gospod Percy, pa ne potrebujemo vas!"

"Bi lahko. Pa otroka bi ne našli. Sedem milj do obali, to ni daleč. Ušel bi vam!"

"In moj tovariš Heron bi se razjezil, pa bi vas poslal pod guillotino —!"

"Čisto prav," je odgovoril ujetnik mirno. "Pa kolikor stvar razumem, pojdem jaz z vami. Vam posebej, gospod Chauvelin, ni toliko za prestolonaslednika, ko pa za to, da se jaz osebno udeležim, kajne gospod, tega — izdajstva."

"Kakor vsikdar, ste tudi topot pravo pogodili, gospod Blakeney!"

Stvar je torej v redu in potovali bomo do Crecyja, nato pa se moramo seve čisto vam na milost izročiti."

"Več nego tri dni ne bomo potrebovali za pot."

(Dalje prih.)

NEKDANJI SPREOBURNJENCI NA RUSKEM

Mnogo članov ruskega plemstva je sredi 19. stol. prestopilo v katoliško vero. Veliko so pretrpeli radi tega in so bili iz svoje družbe naravnost izobčeni. Eden najimenitnejših ruskih konvertitov 19. stol. je bil knez Demetriji Avguštin Galicin. Odpotoval je v Ameriko, postal ondi duhovnik in misijonar in je umrl po 50 letnem požrtvovalnem misijonarskem delovanju. — Tudi dragi člani rodbine Galicinove so prestopili v katol. vero. Tako n. pr. kneginja Aleksija Galicin in tri njene sestre, njen najstarejši sin Peter in hči Liza, ki je bila v Parizu redovnica. Dalje je postal katoličan tudi mladi knez Aleksander Galicin. Zaradi tega prestopa so dobili jezuitje hud ukor od vlade in so bili slednjič popolnoma izgnani iz Rusije. Še dva Galicina sta sledila članom svoje družine, in sicer kneginja Katinka in knez Teodor, ki se je odlikoval z izredno versko gorečnostjo. Velikoga pomena je bilo spreobrnjenje grofa Gregorja Šuvalova, ki se je po večletnih hudih notranjih bojih odločil za ta korak (1843). Že prileten mož je postal barnabitski menih, bil je 1857 posvečen v duhovnika in je v Parizu ustanovil nov samostan barnabitov. — Kakor Šuvalov je našel pot v katoliško redovniško življenje tudi Ivan Gagarin, ki je bil spočetka diplomat, je nato postal katoličan in je slednjič vstopil v jezuitki red. Izdal je dvojico odličnih spisov: "Ali bo Rusija postala katoliška" (1856) in "Katoliške tendence v ruski družabnosti" (1860). V jezuitski red sta vstopila tudi konvertita grof Štefan Žunkavski in Ivan Martinov, a učenjak Vladimir Pečerin je postal redemptorist. — Izmed mnogih žensk, ki so vstopile v katoliško vero, je najvažnejša Zofija Svečina. Preselila se je v Pariz in njen salon je bil zbirališče verskih razgovorov o poživljenju katolištva v Franciji. Možje, kakor te Bonald, Lammenais, Lacordaire, Montalembert, de Maistre in še drugi so se v njenem salonu duševno okrepili.

Pisano polje

J. M. Trunk

V Celovcu tudi.

Ko so l. 1920 "zmagali" na Koroškem, so zmago praznovali in se veselili že tedaj tudi v Hamburgu, saj je bila to skoroda edina zmaga po tolikih "zmagah". Zdaj so zmagovali v vsi Avstriji, in ponašajo se, da so zmagali celo v svetovni vojski. Nekaj je na tem. Koroška je prav poseben ljubček pri sedanjem veselju. Sam "Fuehrer" je prišel in govoril, in denar in žito in ... se kar vspirava iz rajha. Medeni tedni.

Še nekaj je prišlo v Celovec. Rekel bi, da so prišli tja germanski bogovi. Ko še ni bilo Celovca, so bili tam v okolici slovenski bogovi, potem je prišel, ko se je Celovec začel, krščanski Bog, — in zdaj so zopet prišli drugi, germanski bogovi, saj še kakih drugih bi ne trpeli. Sam "škof" nove rajhovske cerkve in germanske vere, dr. Arthur Rosenberg, je prišel v Celovec, in je tam razkladal novo "verso" smer. Zdaj se more to le omeniti, kritike ne sme biti, prav posebno morajo koroški Slovenci kazati lepe obraze. Ali so Celovčani razumeli izvajanja dr. Rosenberga, ne vem. Težko.

Vsaj to, kar je dr. Rosenberg zapisal zoper krščanskega Boga, je tako zmedeno, da niti sam tega ne bo umel, ker je pač zmedeno.

Ravno javljajo iz Berlina, ko se je triumfalno vrnil iz Rima "vodja", da se z vso silo požeje za novo germansko "vero" in bodo zatrti katolicizem in protestantizem, ter vsem Nemcem dali le eno vero, da bo vse eno. Pomudimo se malo pri tem. Okoli Celovca slovenskih bogov ni bilo, ker teh ni, bil pa je v Celovcu krščanski Bog, ker ta edinole je, in zdaj ne morejo priti nobeni germanski bogovi, ker teh zopet ni. To je treba zopet prav umeti. Krščanski Bog eksistira, je, ampak v srcih ga lahko tega in onega Celovčana, ako ni, in paganskih bogov ni, ne eksistira, pa so lahko v srcih. In tako je mogoče, da so prišli germanski bogovi v srce je prikladal, kar je slišal od dr. Rosenberga. To je, da pišem, in to je nekako opasno. Ni, pa je. Stopimo še korak naprej. V Berlinu pravijo, da bodo zatrti vse krščanstvo. V srcih morda in tam lahko, ampak kolikor obsega oboje krščanstvo v katolicizmu in protestantizmu, resnico, ga ne bodo zatrti, ker resnice prav nihče ne more zatreti. In ker

sem pri Bogu in bogovih. Bog je, bogov pa ni, toraj bogovi ne morejo Boga umoriti, le iz srca ga morejo odstraniti in se na njegovem mestu tam udomačiti. Ker Celovčane in posebno še slovenske koroške "Nemce" dobro poznam in vem, kako cedijo sline po vsem, kar prihaja tam od Berlina, se bojim, da bo marsikje moral oditi krščanski Bog, kakor so pred njim odšli slovenski bogovi, in bo zdaj in morda še več pozneje tam, kjer slovenski Plagoga drži kij nad lintvernom, precej germanskih bogov, in le, ako bi bil med njimi tudi Wotan, bi bilo nekaj mae za slovensko srce, ker je ta Wotan slovenskega pokolenja, domači Vodan, vodni bog polabskih Slovanov. Dosti pa ni početi s to vodenovo mažo, ako odide iz srca po pokolenju večinoma slovenskih Celovčanov pravi in resnični krščanski Bog.

Najprej je šla slovenska Koroška, zdaj utegne iti še naš pravi Bog. Prosimi moramo tega Boga, da bi ostal še tam vsaj pri resnično slovenskih Koroških. Gospod, ostani pri nas, mračni se.

NEVARNA ELEKTRIKA

Na nekem kmečkem posestvu v bližini francoskega mesta Annecyja se je zgodila težka nesreča, ki je zahtevala tri človeška življenja.

30 letni kmet Henri Sermondaz je pozno popoldne opazil, da sršijo iz električnega transformatorja v njegovem hlevu iskre. Hitro je stekel tja, da bi preprečil morebitni požar. Njegova žena je potem dolgo čakala nanj, na zadnje se je zbal, da se mu je kaj zgodilo in je odšla v hlev. Ker tudi nje ni bilo dolgo nazaj, je odšla v hlev 12 letna nečakinja mladih zakoncev. Ko je stopila v hlev, je dobila električni udarec in hude opekline. Med tem je neki sosed telefoniral elektrarni, naj izključi tok, kar se je takoj zgodilo. Sedaj je bilo ljudem brez nevarnosti mogoče stopiti v hlev. Zaman pa so se trudili, da bi kmetu, njegovi ženi in njiu nečakinja vrnilo življenje.

List "Am. Slovenec" je lastnina katoliških Slovencev v Ameriki. Kdor podpira katoliški list "Am. Slovenec," podpira katoliške Slovence v Ameriki.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

Društvo sv. Vida
štev. 25, K.S.K.J.
CLEVELAND, O.
Leto 1938.

Predsednik: Leopold Kushlan, 6411 St. Clair Ave.
Tajnik: Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.
Blagajnik: Anton Korosec, 1063 Addison Rd.
Zdravniki: Dr. J. M. Seliskar, Dr. M. J. Oman, Dr. L. J. Perme, Dr. A. J. Perko, Dr. A. Skur in Dr. J. F. Seliskar, Jr.

Društvo zboraže vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:00 popoldne. Asesment se prične pobirati ob 1:30. Na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu.

M. Klarich in sin

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

(Pooblaščen in zavarovan pogodbeniki in stavbeniki)

3121 S. Parnell Ave.
CHICAGO, ILL.

Tel. CALumet 6509

Prevezamo vseh vrst stavbniških del, novih hiš, trgovin, tovarnih, sol, itd., kakor tudi razna popravila in modernizacije starih hiš. Osebo nadzorujemo vse naše delavce in vse naše delo popolnoma garantiramo za kakovost in solidnost. — Nasvete, proračune in načrte dajemo na zahtevo brezplačno. Naše cene so zmerne, a naše IME je vaša garancija. P. S.: Danes je čas, da gradite! Zakaj bi plačevali najemnino — ko morete z istim denarjem odplačevati novo hišo. Vse informacije na zahtevo.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 45. LETO.

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%.

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 43-letnega obstanka \$6,500,000.00.

GESLO K.S.K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. J. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250.00; \$500.00; \$1000.00; \$1500.00 in \$2000.00 posmrtnine.

V mladinskem oddelku K.S.K.J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovalnega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovalnega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmoderneje vrste zavarovanja. Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral (a) biti zavarovan (a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi morale biti društva, spadajoča h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadatajota k tej katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 59 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

NOVI SVET

je poučen, zabaven in zanimiv slovenski mesečnik v Ameriki.

Prinaša zanimive zgodovinske podatke o ameriških Slovencih, poučne članke, zanimive črtice iz življenja slovenskih izseljencev in lepe povesti. Stane na leto samo \$2.00; za Kanado in inozemstvo \$3.00. — Naročnino je poslati na:

NOVI SVET

1849 West Cermak Road,
Chicago, Illinois